

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206136
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5413206136.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: P. Y., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX G. F., štátnej občanke SR, v konaní zaplataenie zmenkovej sumy 567,27 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/146/2013-209 zo dňa 04. mája 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/146/2013-239 zo dňa 29.06.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/146/2013-209 zo dňa 04. mája 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/146/2013-239 zo dňa 29.06.2016 p o t v r d z u j e.

Žalovaná n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. rozhodol tak, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na návrh žalobcu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), ktorým sa voči žalovanej domáhal priznania zmenkovej sumy vo výške 567,27 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy 767,27 Eur od 28.09.2010 do 14.11.2010 čo predstavuje sumu 92,07 Eur, so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 567,27 Eur od 15.11.2010 do zaplataenia, s úrokom 6 % ročne zo sumy 767,27 Eur od 15.11.2010 do zaplataenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 zmenkovej sumy, teda 2,56 Eur, ako aj náhrady trov konania. K návrhu žalobca pripojil zmenku, ktorej vystaviteľkou je žalovaná s tým, že ako miesto vystavenia zmenky je uvedený Ružomberok, dátum vystavenia zmenky je uvedený 8. december 2009 a v časti „zmenková suma“ je uvedené 767,27 Eur a v časti „zmenkový úrok 0,25 % denne od“ je vyplnený dátum 28. septembra 2010. Ďalej je na zmenke uvedené: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, vložka číslo: 23636/B. Taktiež je na zmenke uvedené, že ide o zmenku „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava. Na prednej strane zmenky je uvedené: 500100164. Na rube zmenky sa nachádza text: Namiesto nás na rad CD Consulting, s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705 a pod týmto textom je text: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Jaroslav Fuchs, konateľ a podpis.

2. O podanom návrhu okresný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 7C/146/2013 zo dňa 21.05.2014. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 13Cob/421/2014 zo dňa 21.05.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že pri posudzovaní uplatnenej pohľadávky žalobcom bol oprávnený posudzovať len to, či zmenka obsahuje všetky zákonom č. 191/1950 Zb. vyžadované náležitosti. Zároveň uviedol, že pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude okresný súd vychádzať z uvedených záverov krajského súdu a posúdi nielen nárok na zaplatenie zmenkovej istiny, ale aj stanovenie doby skončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy v súlade s obsahom § 48 a § 49 čl. I. zákona č. 191/1950 Zb. a dôsledne sa vyjadrí i k úroku 0,25 % denne dojednanému podľa čl. I. § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. a jeho výšku posúdi.

3. Okresný súd poukázal na to, že žalobca dňa 21.12.2015 podal čiastočné späťvzatie žaloby, o ktorom čiastočnom späťvzatí okresný súd uznesením č.k. 7C/146/2013-176 zo dňa 22.12.2015 rozhodol tak, že konanie zastavil v časti, a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne. Žalobca si ďalej uplatňoval zmenkový úrok len vo výške 0,06 % denne.

4. Okresný súd sa na nariadenom pojednávaní 04.05.2016 oboznámil ako so zmenkou vystavenou dňa 08.12.2009, tak aj so zmluvou o úvere z exekučného spisu sp. zn. 7Er/303/2012, kde konštatuje, že v tejto zmluve sa nenachádzajú náležitosti takejto zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 písm. i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., kde už len neuvedenie príslušnej RPMN spôsobuje, že úver sa pokladá za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 tohto zákona.

5. Okresný súd uviedol, že po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu došlo k zásadným zmenám, ktoré mali vplyv na právne posúdenie s tým, že dňa 20.10.2015 bolo prijaté Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 93, ročník 2015.

6. Okresný súd poukázal na závery vyplývajúce z tohto stanoviska a zároveň na to, že dňa 23.12.2015 nadobudla účinnosť novela O.s.p. v podobe zákona č. 438/2015 Z.z., pričom podľa jej prechodného ustanovenia § 372y ods. 1, táto sa vzťahuje aj na predmetné konanie, keďže sa vzťahuje aj na konania začaté pred jej účinnosťou. Uvedená novela zaviedla do ust. § 79 odsek 4, podľa ktorého ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Takisto predmetná novela novelizovala § 17 zákona č. 191/1950 Zb. tak, že zaviedla odsek 2, podľa ktorého v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Zároveň okresný súd poukázal na znenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., ust. § 17 ods. 3 v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 17 zákona č. 191/1950 Zb., § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za uvedenej situácie okresný súd konštatoval, že nebolo možné vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu, že nemožno ex offo preskúmať pôvodný záväzkový vzťah, v súvislosti s ktorým bol založený zmenkový záväzok, ak súd zistí spotrebiteľský charakter daného záväzku.

7. Z vykonaného dokazovania, ktoré spočívalo v dokazovaní listinami, mal okresný súd preukázané, že tomuto konaniu predchádzalo aj konanie sp. zn. 7Er/303/2012, v ktorom vystupovala ako povinná žalovaná a ako oprávnený spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o.. Z tohto spisu okresný súd zistil, že predmetná zmenka bola vystavená v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 500100164 zo dňa 08.12.2009, ktorej číslo je uvedené na zmenke vpravo hore. Na rube úverovej zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a konkrétne článok 14 týchto podmienok s predtextom „Dohoda o vyplnení zmeniek“, ktorý obsahuje nasledovný text: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najneskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude

pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný cenný dlh. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej exekučný súd rozhodol uznesením sp. zn. 7Er/303/2012 zo dňa 04.10.2012 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3 CoE/249/2012. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dôvodom zamietnutia žiadosti bola neplatná rozhodcovská doložka.

8. Z uvedeného je podľa okresného súdu zrejmé, že zmenka vystavená žalovanou mala povahu zabezpečovacej zmenky, ktorú skutočnosť preukázal aj údaj na zmenke, ktorým je uvedenie čísla zmluvy (teda ide o odkaz na hlavný vzťah).

9. Okresný súd konštatoval, že predmetná zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ju uzavierala a plnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ju neuzavierala a neplnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keďže v zmluve je označená údajmi občana a nie podnikateľa. Na túto spotrebiteľskú zmluvu dopadá aj režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa okresného súdu snahou spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. bolo tento režim vylúčiť tým, že v zmluve bolo vyznačené, že úver sa poskytuje na výkon zamestnania, keď podľa ust. § 3 ods. 2 tohto zákona je spotrebiteľom len fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Len na základe vyznačenia v zmluve nebolo možné urobiť spoľahlivý záver o účele poskytnutého úveru.

10. S poukazom na § 79 ods. 4 O.s.p., okresný súd konštatoval, že žalobca, na ktorom bolo v tomto prípade dôkazné bremeno, nepreukázal, že uplatňovaný nárok zo zmenky nevznikol zo spotrebiteľského vzťahu.

11. Okresný súd dospel k záveru, že voči žalovanej uplatňovaný nárok zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, postupujúc podľa § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. účinného od 23.12.2015 z úradnej povinnosti prihliadol na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1.

12. V prejednávanej veci okresný súd z úradnej povinnosti prihliadol na to, že pôvodný majiteľ zmenky, ako aj žalobca zneužili inštitút indosácie zmenky. Zmenka bola postúpená na spoločnosť, ktorej konateľom bol do 07.01.2013 Daniel Paľko, trvale bytom L., G. X. Daniel Paľko vystupuje ako spoločník a konateľ v spoločnosti TOP INNOVATIONS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Moyzesova 8, IČO: 47 345 071, pričom druhým spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. - konateľ právneho zástupcu žalobcu. Je teda zrejmé, že konateľ právneho zástupcu žalobcu nie je vo vzťahu k žalobcovi len jeho právnym zástupcom, ale so žalobcom bol aj personálne prepojený. Takisto tým, že právny zástupca žalobcu zastupoval a zastupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v súdnych a exekučných konaniach, musí mať vedomosť o tom, že zmenky boli vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv, ktorých vymáhanie v exekúcii bolo neúspešné. Právne inštitúty vyplývajúce zo zmenkového a šekového zákona tak boli použité na to, aby spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., prostredníctvom inej, jej nie úplne neznámej spoločnosti, získala nespochybniteľný exekučný titul k vymáhaniu svojich pohľadávok nad rámec ich dôvodnej výšky. V danej veci bol podľa zmluvy poskytnutý úver 450 Eur. Daná úverová zmluva však nespĺňala zákonom vyžadované náležitosti k tomu, aby išlo o úver s poplatkami a úrokmi, pretože v nej absentuje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, priemerná hodnota tejto miery, či úroková sadzba, ktorá absencia náležitosti má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. tak vzniklo právo len na vrátenie poskytnutého úveru. Ak by úmyslom pôvodného majiteľa zmenky nemalo byť s poukazom na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vylúčenie možnosti skúmania vzťahu, v súvislosti s ktorým došlo k vystaveniu zabezpečovacej zmenky, pôvodný majiteľ zmenky by postúpil pohľadávku vyplývajúcu z úverového vzťahu zmluvou o postúpení pohľadávky. To by však znamenalo, že by žalovanej zostali zachované námietky aj voči nadobúdateľovi pohľadávky a súd by pri uplatnení pohľadávky mohol preskúmať dôvodnosť pohľadávky aj z pohľadu toho, či zmluva o úvere spĺňa požiadavky zákona č. 258/2001 Z.z.. Vtedy by musel konštatovať, že v danej veci zmluva neobsahovala viaceré zákonom požadované náležitosti pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Ak sa však previedla len zmenka, ust. § 17 v znení zákona č. 191/1950 Zb. v znení účinnom do 23.12.2015 námietky ohľadne pôvodného

vzťahu zásadne vylučoval. Okresný súd poukázal i na Nález Ústavného súdu ČR IV. ÚS 457/10 zo dňa 18.07.2013. Konštatoval zneužitie práva ako zo strany spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., tak aj zo strany žalobcu. Mal za to, že správaniu sa uvedených subjektov nemožno poskytnúť ochranu a teda priznať žalobcovi z výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, nejaké plnenie čo aj len sčasti. To, že nielen spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o., ale aj žalobca vedome konali na škodu žalovanej ako dlžníka z indosovanej zmenky, okresný súd vyvodil z údajov na zmenke v hornej časti vpravo, kde je uvedené číslo úverovej zmluvy a z už naznačených okolností svojich vzťahov žalobcu k remitentovi. Teda aj žalobca musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu. V danom prípade bolo dané vedomé konanie žalobcu na škodu žalovanej a išlo z jeho strany o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka predstavujúci zneužitie práva, práva indosovať zmenku, ktorá mala len zabezpečovať záväzok odporcu z úverovej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy.

13. Okresný súd konštatoval, že v takých prípadoch, aký je tento, kedy si žalobca uplatňuje práva zo zmenky, musí byť ex offo súdom poskytnutá spotrebiteľovi právna ochrana, aká sa predpokladá v spotrebiteľských vzťahoch bez ohľadu na špecifiká konkrétneho súdneho konania čo vyplýva jednoznačne z uvádzaného stanoviska NS SR.

14. Okresný súd z úradnej povinnosti prihliadol aj na neplatnosť dohody o vyplnení zmenky, a to z dôvodu, že táto bola uvedená len vo všeobecných obchodných podmienkach a nie v samotnej zmluve o úvere. V tejto súvislosti poukázal na závery vyslovené v Náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013. Konštatoval, že dohoda o vyplnení zmenky má rozhodne takú právnu dôležitosť ako napríklad rozhodcovská doložka, pričom takéto dohody by nemali byť vo VOP a ak sú, podľa záverov vyššie uvedeného nálezu, právu vykonávanému podľa tejto nemožno priznať právnu ochranu. Ak potom pôvodný majiteľ zmenky dohodu o vyplnení zmenky zakomponoval (len) do VOP, nepočínal si poctivo a s vyplnenou zmenkou potom nemožno spájať právne účinky. K rovnakému záveru by okresný súd dospel aj vtedy, ak by aplikoval § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý pre platnosť právneho úkonu predpokladá existenciu vôle v potrebnej kvalite. Ak bola dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá len vo VOP, hovoriť o tom, že vôľou žalovanej bolo uzavrieť aj takúto dohodu o vyplnení zmenky nemožno, a ak možno, tak len s výraznými pochybnosťami.

15. Okresný súd poukázal i na skutočnosť, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 450 Eur, pričom zmenka bola vyplnená na sumu 767,27 Eur a teda bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z..

16. Zo skutkového stavu vyplýva, že zo strany žalobcu, resp. aj spoločnosti Pohotovosť s.r.o. došlo indosáciou zmenky vyplnenej v rozpore so zákonom o zneužitie práva, resp. o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, a preto okresný súd žalobu v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím zamietol. Postup žalobcu podľa Nariadenia okresný súd považoval za vedomé, nečestné a nedobromyseľné konanie žalobcu na škodu žalovanej, kde žalobca spoločnosť Pohotovosť s.r.o. boli prepojené cez spoločného právneho zástupcu a musela žalobcovi byť zrejماً spotrebiteľská povaha úverovej zmluvy zabezpečenej zmenkou ako i osobitná ochrana spotrebiteľa. Pokiaľ by okresný súd žalobe vyhovel, žalovaná by zaplatila oveľa viac ako by v zmysle príslušných zákonov upravujúcich spotrebiteľský úver bola povinná platiť, a takýto postup žalobcu nemôže požívať právnu ochranu. Vzhľadom na výsledok sporu úspešným účastníkom konania bola žalovaná podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorej by vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže zo spisu vznik trov nevyplýval a žalovaná si žiadne ani neuplatnila, okresný súd jej právo na ich náhradu nepriznal.

17. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Žalobca namietal, že žalovaná nedoručila okresnému súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia. Preto bol okresný súd povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, pričom čl. 7 upravuje procesný postup súdu pri skončení konania a obligátorne ustanovuje súdu povinnosť vydať rozsudok o pohľadávke bez nariadenia pojednávania vždy, ak sa súdu nedoručila odpoveď žalovaného. V danej veci okresný súd nariadil a vykonal pojednávanie, čo legálne nemohol urobiť. Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, tak žalobca a podľa informácií ani žalovaná dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. Žalobca predložil okresnému súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne

náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo, a preto neexistovala okolnosť odôvodňujúca vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci okresný súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky a z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania a vykonania dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán. Pokiaľ okresný súd k vykonaniu iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristúpil, svoj postup vôbec nezdôvodnil. Žalobca poukázal na to, že predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Okresný súd z vlastnej iniciatívy bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na farchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľavala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala. Uvedené správanie okresného súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navyše okresný súd pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností, za ktoré považoval to, že žalovaná so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvorila zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jednej zo strán sporu. Okresný súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol, a preto tieto skutočnosti nemožno považovať za nesporné. Ak okresný súd na základe údajne nesporných skutočností založil svoje meritórne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne trpí vadou. Okresný súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie.

18. Žalobca poukázal na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Predovšetkým ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, z ktorého vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. Okresný súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením § 5 ods. 1 O.s.p., ako aj ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov tým, že prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadať, pretože nemali byť v sporovom konaní, vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

19. K záveru okresného súdu, ktorý vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon, žalobca uviedol, že tento záver vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však v konaní nikto nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše žalobcovi nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, ktoré je aplikateľné na prejednávajúcu vec. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, podľa žalobcu nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Žalobcom uplatnená zmenka v konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto uplatnený nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný.

20. Za nesprávny považoval žalobca záver okresného súdu o zneužití inštitútu indosácie zmenky. Mal za to, že len samotné využitie právneho inštitútu nie je možné vyhodnotiť ako jeho zneužitie.

S ohľadom aj na stanovisko NS SR žalobca poukázal na to, že rubopisom sa prevádza zmenka a dochádza k prevodu práv zo zmenky na indosatára, ale ten do nich nevstupuje, pretože zo zmenkového prevodu preňho povstáva nové právo zo zmenky. Rubopisom neprechádzajú práva, ktoré nevyplývajú zo samotnej zmenky. Indosatár má teda nové právo zo zmenky, čo znamená, že jeho nárok nijako nesúvisí s kauzálnym vzťahom medzi zmenečníkom a predchádzajúcim majiteľom - veriteľom, a preto právo indosatára na uplatnenie zmenkovej sumy voči zmenečníkovi nevzniklo v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v dôsledku rubopisu. Námietky založené na priamych vzťahoch medzi predchádzajúcim majiteľom - veriteľom a dlžníkom, sú námietky in personam, teda pôsobiace iba medzi zaviazanými zo záväzkového vzťahu a na základe zásady vytvorenia námietok z osobných vzťahov k predchádzajúcim majiteľom, t.j. materiálnej abstraktnosti je ich možné použiť iba voči predchádzajúcim majiteľom. Výnimkou je iba aktívna vedomosť nového majiteľa zmenky pri nadobudnutí zmenky o takejto osobnej námietke a o tom, že dlžník ju chce uplatniť voči predchádzajúcemu majiteľovi. Túto aktívnu vedomosť nového majiteľa musí zmenkový dlžník uplatniť prostredníctvom špeciálnej námietky zlého úmyslu voči novému majiteľovi. Ide iba o relatívnu námietku dlžníka. Zákon zmenkový a šekový vychádza z toho, že v prípade indosácie má zmenkový dlžník sťaženu situáciu v tom zmysle, že ak chce uplatniť voči indosatárovi ako novému majiteľovi zmenky námietky zakladajúce sa na osobných vzťahoch s remitentom, musí tvrdiť a preukázať, že indosatár konal pri nadobudnutí zmenky úmyselne na škodu dlžníka. Z tohto vyplýva absolútne neprípustné prihliadanie na okolnosti, ktoré sú predmetom osobných vzťahov zmenkového dlžníka a remitenta. Na druhej strane existuje celá škála dôvodov neplatnosti právneho úkonu, ktoré skúma súd ex offa, vrátane § 37 ods. 1, § 39 ako aj § 53 Občianskeho zákonníka. Zákon zmenkový a šekový však výslovne počíta s námietkami zmenkového dlžníka, pretože zmenku ako cenný papier nie je možné spochybňovať ex offa pre dôvody, ktoré sa jej netýkajú.

21. Podľa žalobcu Najvyšší súd SR vo svojom stanovisku vychádza z viacerých nepravdivých premis a pokiaľ sa odvolával na riešenie rakúskej judikatúry, tak žalobca poukázal na rozhodnutie rakúskeho súdu sp. zn. 3Ob 546/81 z 9.9.1981 SZ 54/117, nemecký rozsudok BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 a závery v ňom vyslovené. Podľa žalobcu najzásadnejšou na spoločnom stanovisku Najvyššieho súdu SR je skutočnosť, že predmetné stanovisko sa vôbec nezmieňuje o prelomení ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I. zákona č. 191/1950 Zb., t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky pri nadobudnutí zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. naďalej platí v celej svojej šírke. Stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offa preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu, z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanoviskom prikázaný prieskum zmenkového nároku z pohľadu prípadnej zistenej absolútnej neplatnosti kauzálneho úkonu, z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z dôvodu neprípustnosti zmenkového nároku však neznamená, že súd nepripustí výkon práva zo zmenky z dôvodu, že nie je potrebné uplatňovať ochranu nadobúdateľa zmenky. V prípade indosácie zmenky bez zlomyseľnosti nadobúdateľa pri nadobudnutí zmenky na škodu dlžníka, vykonaný prieskum zmluvných podmienok kauzálneho úkonu so zistením ich neprijateľnosti s následkom absolútnej neplatnosti takýchto neprijateľných ustanovení kauzálneho úkonu ex offa v žiadnom prípade nie je spôsobilé byť uplatnené voči dobromyseľnému nadobúdateľovi zmenky, pretože tomu bráni práve znenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb.. Podľa žalobcu stanovisko Najvyššieho súdu SR v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky k rubopisom. K prelomeniu ochrany prevodu zmenky rubopisom pred osobnými námietkami dlžníka z predchádzajúceho vzťahu s predchádzajúcim majiteľom došlo až zmenou zákona č. 191/1950 Zb. k 23.12.2015. Žalobca poukázal na to, že neexistuje taký judikát českého, nemeckého alebo rakúskeho súdu umožňujúci chrániť zmenkového dlžníka pre dobromyseľným indosatárom tak, že by chránil zmenkového dlžníka bez námietky zmenkového dlžníka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré mohol namietat voči predchádzajúcemu majiteľovi zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú.

22. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za tzv. relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijat' zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia, t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne zákonom zmenkovým a šekovým, ide o cenný papier, a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenia o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na to, že zmenka, ktorá je predmetom konania, spĺňa náležitosti § 75 zákona č. 191/1950 Zb., a preto nemôže byť neplatnou

z dôvodu, že by obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Dôkazom toho, že zmenka vystavená a prijatá veriteľom v spotrebiteľskom vzťahu pri porušení zákazu zaviazat' dlžníka vystavením takejto zmenky je iba skutočnosť, ktorú musí namietat' dlžník. Žalobca poukázal na to, že Najvyšší súd SR vo svojom stanovisku opomína, že zmenkové konanie je založené výlučne na námietkach ako spôsobe obrany dlžníka. V prípade indosácie sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobudnutí. Je teda zrejmé, že v žiadnom prípade nestačí preukázať nevedomú ani vedomú nedbanlivosť majiteľa zmenky pri nadobúdaní zmenky, ale je potrebné mu preukázať aspoň nepriamy úmysel v podobe uváženia možnej škody dlžníkovi pri uplatnení zmenky a akceptovanie tejto škody pri kúpe zmenky.

23. Čo sa týka dohody o vyplňovacom práve, táto môže, keďže ide o právny úkon, byť podľa žalobcu skúmaná aj z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, opäť to však na platnosť zmenky nemá žiaden vplyv. Ak sa zistí, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo VOP nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nijako nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná, nielen porušená. V danom prípade nadobúdateľ zmenky je chránený a nemožno mu v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve namietat' okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nedbanlivosti, čo však situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti VOP v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve.

24. Pokiaľ ide o to, či môže súd namietat' ex offo rozpor s dobrými mravmi ohľadne výšky uplatneného nároku, považoval žalobca za potrebné uviesť, že sa to týka iba zmenkového úroku, ktorý nepochybne je v prípade výšky 0,25 % denne z istiny v rozpore s dobrými mravmi. Samotné stanovisko Najvyššieho súdu SR však jednoznačne v takomto prípade požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť návrh v časti nad rámec primeranosti. Žalobca ďalej poukázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013, uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm /10/2013. Navrhol napadnúť rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

25. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa ust. § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s aplikáciou § 387 ods. 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/85/2016-246 zo dňa 29.11.2016 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 29.11.2016, na základe čoho boli, v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP, splnené procesné podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

28. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania dňa 20.06.2016 (č.l. 217 - 227, obálka na č.l. 228 spisu), krajský súd v odvolacom konaní bol povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ust. § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

29. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

30. Za viazanosti vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsahnutých v písomne podanom odvolaní (č.l. 217 - 227 spisu), a to len tých odvolacích dôvodov, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných pred okresným súdom za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom v zmysle § 383 CSP zisteným okresným súdom, keďže podľa obsahu písomných predvolaní vyplývalo vykonanie procesnej poučovacej povinnosti okresným súdom podľa § 120 ods. 4 O.s.p., v znení platnom a účinnom k momentu jej vykonania.

31. Odvolací súd primárne k tejto právnej veci považuje za nevyhnutné poukázať, že žalobca uplatnil pohľadávku v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia vyplnením vzorového tlačiva „A“, doručeného Okresnému súdu Dolný Kubín, a bolo súčasne potrebné prihliadnúť aj zo strany odvolacieho súdu na charakter uplatnenej pohľadávky a opis dôkazov, ktoré túto uplatnenú pohľadávku podporujú. Z údajov obsahnutých na vzorovom tlačive „A“ a opisu dôkazov bolo zrejmé, že žalobca uplatnil pohľadávku zo zmenky ako indosatár, ktorý nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 08.12.2009 na zmenkovú sumu 767,27 Eur so záväzkom úhrady zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 28.09.2010. Vo vzorovom tlačive „A“ na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia pod bodom 8.1. pri údajoch o uplatnenej pohľadávke žalobca ďalej uviedol, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 08.12.2009 na sumu 767,27 Eur, pričom do nej bol zahrnutý aj záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 28.09.2010. Žalobca v návrhu uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľka doposiaľ zaplatila na zmenkovú sumu 200 Eur, na úroky uhradila 0,00 Eur, preto podľa čl. 7 Nariadenia žiadal vydať rozsudok, ktorým sa žalovanej uloží, aby do troch dní od doručenia rozsudku zaplatila žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 567,27 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 767,27 Eur od 28.09.2010 do 14.11.2010, čo predstavuje 92,07 Eur, zo sumy 567,27 Eur od 15.11.2010 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo sumy 767,27 Eur od 15.11.2011 do zaplatenia, ako aj zmenkovú odmenu vo výške 2,56 Eur a náhradu trov konania.

32. Bolo zrejmé, že žalobca podaním zo dňa 16.12.2015 zobral žalobu čiastočne späť, a to o zaplatenie 0,19 % úroku denne, o ktorom dispozitívnom úkone žalobcu okresný súd rozhodol uznesením č.k. 7C/146/2013-176 zo dňa 22. decembra 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2016. Žalobca ďalej uplatňoval úrok vo výške 0,06 % denne.

33. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

34. Odvolací súd poukazuje na aplikáciu vyššie citovaného zákonného ustanovenia, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže odvolací súd sa v podstatných vyhodnoteniach stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach naň odkazuje. Len k zvýrazneniu vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k jednotlivým odvolacím dôvodom sa uvádza nasledovné.

35. Krajský súd uvádza, že podľa odvolacích dôvodov žalobcu posudzoval, či rozhodnutie okresného súdu a jeho závery sú správnym spôsobom po právnej stránke posúdené, keďže k právnemu posúdeniu veci je možné pristúpiť až po ustálení skutkového stavu základu uplatneného nároku.

36. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a po skutkovej a právnej stránke sa stotožňuje s dôvodmi relevantnými pre rozhodnutie vo veci, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom tento súd prvého stupňa dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru.

37. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že pokiaľ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal

primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihladenia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

38. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami O.s.p. vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky zo vzťahu k ochrane spotrebiteľa zo dňa 20. októbra 2015, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého : „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu, ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, si súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

39. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvýrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanej sp. zn. 7Er/303/2012, viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejme postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver súdu prvého stupňa, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom (RPMN).

40. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, tak v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom akcentuje, že: „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v

zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienek zabezpečujúcich záväzkov dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010".

„Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany príslušiaci spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

„Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

41. V súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku so spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvo sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci teda na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu. V tejto súvislosti sa poukazuje aj na skutočnosť, že ustanovenie § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, pričom za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru. Ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Za takých okolností je uplatňovanie nároku zo zmenky nadobúdateľom zmenky v rozpore so zákonom a súdnu ochranu veriteľovi nemožno poskytnúť postupom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zvýrazňuje odvolací súd, že obsah úverovej zmluvy bol koncipovaný tak, že narušuje rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov, bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premieta do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky, sa prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, z ktorých vyplýva zámer dosiahnuť na úkor spotrebiteľa neprimeraný zisk. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojedaná, a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojedania podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve

zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojim postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, a preto nie je možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv.

42. Za tohto dôkazného stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné poskytnúť nárokom žalobcu právnu ochranu v zmysle žalobného návrhu v rozsahu po ním vykonanom dispozitívnom úkone, a nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne prípustným spôsobom za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní.

43. Posudzované rozhodnutie súdu prvého stupňa tak z procesného ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci, v spojení s vyššie uvádzaným spoločným stanoviskom.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a ani z obsahu spisu vznik takýchto trov nevyplýval, preto bolo rozhodnuté krajským súdom tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.